

[Gert Petersen.]

Der er for mig ingen tvivl, uanset at jeg ikke har synderlig sympati for indgrebet i pristalsreguleringen, ihvorvel jeg kan se, man har søgt at opveje det ved også at gribe ind over for ikke-lønmodtagerne, at af de to vægtskåle vejer arbejderflertallet tungest, arbejderflertallet, som man fra en side i mit parti, og jeg har bemærket også i et arbejderparti uden for dette ting, forholder sig umådelig overlegent over for i den forstand, at man siger: det er jo blot et spørgsmål om, hvordan vi bedst kan udnytte det osv. Dette arbejderflertal har, uanset hvad man vil sætte af spørgsmålstegn ved det, været en forhåbning for den danske arbejderklasse gennem årtier. Vi har hævdet fra SFs side i den tid, dette parti har eksisteret, at med SFs oprettelse blev der skabt muligheder for skabelsen af et sådant arbejderflertal; og det viste sig at være rigtigt; vi ser nu, at andre åbenbart ikke vurderer det så højt. Jeg giver ikke meget for de alibier, som leveres, for det er nu engang kendsgerningerne, der tæller, og det er på frugterne, handlingerne skal bedømmes.

Vi har som sagt et halvt års erfaringer. Der er gennemført en skattereform, der er gennemført en boligfond. Jeg minder mine gruppefæller om, at det netop var denne boligfond, vi kæmpede hårdest for under skatteforhandlingerne i foråret, det var denne boligfond, vi satte mest ind på, det var den, vi søgte at bringe op så højt som muligt, og jeg bemærkede med tilfredshed i det finanslovsforslag, som blev fremsat forleden, at regeringen og socialdemokratiet har overholdt aftalen og afsat 500 mill. kr. til boligfonden. Det er også nødvendigt. Det er vigtigt af hensyn til en ny politik inden for hele jord- og boligområdet. Denne boligfond ved vi hvordan de borgerlige partier stiller sig til. I virkeligheden ligger der også i vægtskålen ikke bare et arbejderflertal i forhold til dyrtidsportionen, men der ligger også: her har vi dyrtidsportionen, og på den anden side har vi skattereformen, vi har den nye politik med hensyn til afskrivningsreglerne, vi har boligfonden.

Men alt dette synes for visse af mine partifæller at være for let, dyrtidsportionsspørgsmålet vejer denne vægtskål op. Jeg begriber det ikke. Det vigtigste led i kæden, det er det,

man skal gribe efter og tage fat i, og det vigtigste led i kæden i dag, det er et flertal af arbejder- og lønmodtagerpartierne og det, de kan udrette. De har haft 13 måneder til at forsøge, samarbejdsaftalen er kun godt et halvt år gammel, og allerede nu bevirker man, enten det skyldes ens egne handlinger, eller fordi man falder for en provokation, at dette sættes over styr. Jeg ønsker mine 6 partifæller til lykke med deres nye forbundsfæller.

Svend Lund: Flere talere fra mit partis venstrefløj har i dag her fra denne talerstol givet udtryk for, at de holdt fanen højt, når de stemte imod lovforslaget. Jeg tror, at disse venstrefløjsfolk, når de, som de har erklæret, stemmer imod lovforslaget og sammen med de borgerlige partier er med til at styrte regeringen, begår deres livs største politiske dumhed. Det er ikke arbejdspladsernes politik, de fører, som de så smukt taler om fra denne talerstol, ved at sige nej til dette lovforslag. Hvis I kendte lidt mere til stemningen på arbejdspladserne, ville I vide, at derude ønsker man arbejderflertallet bevaret, der ønsker man ikke, at den socialdemokratiske regering skal styrtes, der ønsker man, at det reformarbejde, der er indledt, skal videreudbygges, det skal fremmes, og det er der i den kommende tid rig anledning til.

Hr. Sigsgaard sagde i sit sidste indlæg her fra talerstolen, at han var bevidst socialist. Jeg tror ikke, hr. Sigsgaard er bevidst socialist. Hvis hr. Sigsgaard var bevidst socialist, ville han ikke være med til det, som han er i færd med, nemlig at styrte denne regering og være med til muligvis at skaffe et andet flertal i dette folketing.

Den forrige taler ønskede Sigsgaard til lykke med det, han her var i færd med; ønskede de 6 venstrefløjsfolk til lykke med det. Ja, hvis det er nogen lykke; men jeg tror, at dansk arbejderbevægelse i de kommende dage vil værdsætte de 6 i vort parti, som her bryder ud; jeg tror også, at den kommende kongres vil vide at vurdere dem efter fortjeneste.

Statsministeren (J. O. Krag): Hr. Poul Møller gentog i sit indlæg en betragtning, som jeg ikke synes skal stå uimodsagt. Hr. Poul Møller siger, at opgivelsen af en dyr-